

CRÍTICA
 CLÀSSICA

L'electritzant virtuosisme de Patricia Kopatchinskaja

La violinista moldava i el director Michal Nesterowicz debuten amb l'OBC

JAVIER PÉREZ SENZ

OBC

L'AUDITORI

25 de febrer

L'OBC fa anys que programa cada dos per tres obres de clàssics del segle XX com Xostakóvitx, Sibelius, Ravel, Strauss i Stravinsky, com fan totes les orquestres del món. Els abonats ja ho saben i alguns fins i tot ho pateixen, perquè no els agrada. De cop, sense venir a tomb, anuncien el concert d'aquest cap de setmana amb aquesta frase: *Segle XX per a tots els públics*. Serà alguna cosa concebuda per arribar a més públic? Doncs no, ofereixen

un programa centrat en Bartók i Prokófiev, és a dir, el mateix de sempre. Hem d'entendre que la resta de concerts de la temporada amb música del segle XX, que són la majoria, no són per a tots els públics? Si la resposta és afirmativa, haurien d'avisar els incauts amb advertències de l'estil *Per a melòmans*, *Amb reticències* o *No apte per a tots els públics*.

Del programa anunciat ha desaparegut una quarta obra, els *Three movements* de Steve Reich. Els motius són de caire econòmic. La peça havia de formar part d'un cicle dedicat a

Reich que ha caigut del cartell a causa de les restriccions pressupostàries. I l'orquestra, a dieta a causa del retall anunciat per l'administració pública, no pot fer front a l'augment de plantilla que exigeix l'obra esmentada. No hi ha més cera que la que crema.

Un dels atractius de la vetllada era el debut del director polonès Michal Nesterowicz, guanyador de la novena edició del Concurs Internacional d'Orquestra de Cadaqués. Una breu i deliciosa peça d'Erik Satie orquestrada per Darius Milhaud, *Jack in the box*, va servir per escalfar motors. Bon músic, de gest clar, potser contundent en excés a l'hora de subratllar els contrastos, Nesterowicz va créixer amb la *Simfonia núm. 5 en si bemoll, op. 100*, de Prokófiev, amb una resposta orquestral opulenta, encara que un xic carregada de decibels.

L'emergent violinista moldava Patricia Kopatchinskaja -un altre debut d'enorme interès- va ser una esplèndida solista de l'expressiu i fulgurant *Concert núm. 1* de Bartók. Sorpren la força i la intensitat sonora que extreu del violí, jugant amb la seva pròpia energia física, realçant el so amb l'incessant moviment del seu cos -va tocar descalça, per evitar sorolls- i buscant sempre la màxima comunicació i interacció amb el públic. Va fer meravelles amb el lirisme del primer moviment i va desencadenar focs artificials en el segon, d'un virtuosisme electritzant.

Molt simpàtica i comunicativa, la virtuosa moldava va presentar dues innovadores peces de Jorge Sánchez-Chiong i György Kurtág com a propines.

El director polonès Michal Nesterowicz, que va debutar amb l'OBC, és un músic de gest clar i generós amb els decibels. JORDI PIZARRO